

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců JUDr. Ing. Viery Horčicové a JUDr. Tomáše Foltase, Ph.D., v právní věci žalobce **BS DEALER, a.s.**, se sídlem Dostihová č.e. 200, Slušovice, zastoupen JUDr. Františkem Novosadem, advokátem, se sídlem Smetanova 1101, Vsetín, proti žalovanému **Finančnímu ředitelství v Brně**, se sídlem nám. Svobody 4, Brno, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se žalobou ze dne 8. 8. 2008, podanou ke Krajskému soudu v Brně dne 11. 8. 2008, domáhal, aby soud vydal tento rozsudek:

I. Zřízení níže uvedených zástavních práv je neoprávněné č.j. 117037/99/303940/4111 ze dne 3. 6. 1999 právo kvůli nedoplatku DPH z období 3/1996 - 3/1998 v částce 1.072.130,- Kč, č.j. 56037/00/303940/4111 ze dne 24. 3. 2000 kvůli nedoplatku daně z převodu nemovitosti v částce 552.117,- Kč, č.j. 7798/02/303941/4111 ze dne 23. 1. 2002 kvůli daňovým pohledávkám ve výši 1.608.836 Kč, č.j. 134063/03/303941/4111 ze dne 30. 5. 2003 na zajištění daňových pohledávek ve výši 572.704,- Kč.

II. Rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně o odvolání č.j. 11460/08-1500-706611 ze dne 7. 7. 2008, č.j. 7857/08-1500-703692 ze dne 23. 6. 2008, č.j. 10921/08-1500-703692 ze dne 23. 6. 2008, č.j. 10922/08-1500-703692 ze dne 23. 6. 2008, č.j. 10923/08-1500-703692 ze dne 23. 6. 2008, č.j. 10925/08-1500-703692 ze dne 23. 6. 2008, č.j. 10926/08-1500-703692 ze dne 23. 6. 2008, č.j. 10924/08-1500-703692 ze dne 23. 6. 2008 se ruší.

III. Žalobci se přiznává náhrada nákladů řízení.

Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 15. 8. 2008, č.j. 31 Ca 114/2008 – 44, byla žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 6. 2008, č.j. 10921/08-1500-703692 (dále také „napadené rozhodnutí“) vyloučena k samostatnému řízení.

Krajský soud v Brně rozhodl usnesením ze dne 27. 5. 2009, č.j. 31 Ca 146/2008 – 33 tak, že žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 6. 2008, č.j. 10921/08-1500-703692 odmítl, protože žaloba ze dne 8. 8. 2008 ve vztahu k napadenému rozhodnutí neobsahovala žádný žalobní bod. Neuvedením žalobních bodů v žalobě bylo podle názoru soudu vadou neodstranitelnou, proto zdejší soud rozhodl podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) tak, že žalobu odmítl.

Toto usnesení bylo napadeno kasační stížností žalobce. Nejvyšší správní soud o ní rozhodl rozsudkem ze dne 23. října 2009, č.j. 7 Afs 114/2009 – 59 tak, že napadené usnesení Krajského soudu v Brně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud uvedl, že „Nejvyšší správní soud však při přezkumu zákonnosti napadeného usnesení z úřední povinnosti shledal vadu řízení před krajským soudem, která měla vliv na jeho zákonnost. Žaloba stěžovatele by splňovala podmínky projednatelnosti tehdy, pokud by v ní byl uveden alespoň jediný žalobní bod, z něž by bylo možno odvodit jeho vztah k napadenému rozhodnutí, tudíž pokud by v ní alespoň v nejhrubších rysech bylo uvedeno, v čem spatřuje jeho nezákonnost. Stěžovatel v kasační stížnosti blíže nespecifikoval, kde se v žalobě žalobní bod nachází, ani ho blíže nepopsal, pouze poukazoval na věcnou souvislost napadeného rozhodnutí s rozhodnutími týkajícími se zástavního práva. V žalobě pak mimo jiné uvedl časový přehled rozhodnutí finančního úřadu a finančního ředitelství tak, jak na sebe postupně navazovala. Poukaz na časovou souslednost napadeného rozhodnutí finančního ředitelství ze dne 23. 6. 2008 s rozhodnutím ze dne 7. 7. 2008, č. j. 11460/08-1500-706611, kterým bylo zamítnuto odvolání stěžovatele proti rozhodnutí finančního úřadu, jímž byl osvědčen zánik zástavního práva, by sám o sobě nemohl představovat žalobní bod ani v hrubých rysech. Stěžovatel však v žalobě v části nazvané „rozpor s právem“ uvedl, v čem spatřuje protiprávnost navazujících rozhodnutí, zejména rozhodnutí, která se týkají zřízení a následného zrušení zástavních práv a poukázal na to, že finanční úřad nemohl vydat rozhodnutí o zřízení zástavního práva právě proto, že jeho přepłatky převyšovaly nedopłatky ode dne 26. 5. 1996. Dále poukázal na to, že započtením měl zaniknout nárok finančního úřadu z přepłatku ke dni 26. 5. 1996 a že následující kroky finančního úřadu byly protiprávní. Vzhledem k tomu, že zákonným předpokladem zřízení zástavního práva ve smyslu ust. § 72 zákona č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů je existence daňové pohledávky a jejího příslušenství, je z obsahu žaloby zřejmé, že stěžovatel namítá neoprávněnost zřízení zástavních práv právě z důvodu neexistence nedoplatků. Závěr krajského soudu, že žaloba postrádá jakýchkoliv individualizovaných skutkových okolností a jakoukoliv právní argumentaci, ze které by vyplývala nezákonnost napadeného rozhodnutí, je tak podle Nejvyššího správního soudu nesprávný. V hrubých rysech naopak lze z obsahu žaloby dovodit žalobní bod, neboť stěžovatelova tvrzení se týkají nesprávnosti právního posouzení existence daňového nedoplatku. Vzhledem k tomu, že předmětem napadeného rozhodnutí ze dne 23. 6. 2008 je řešení otázky práva finančního úřadu daňový nedoplatek vymáhat, jedná se v případě neprojednatelnosti žalobních námitek stěžovatele v této fázi řízení o nedostatek odstranitelný. Krajský soud tedy pochybil, pokud v souladu s ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. stěžovatele nevyzval ke konkretizaci žalobního bodu, zejména k upřesnění toho, z jakých skutkových a právních důvodů se stěžovatel domnívá, že napadené rozhodnutí ze dne 23. 6. 2008, které se vztahuje k otázce existence nároku vymáhat daňovou pohledávku a její příslušenství, je nezákonné a zejména z jakého důvodu se domnívá, že zanikl „nárok z přepłatku“ finančního úřadu, jak uvedl v žalobě.“

Krajský soud v Brně, jsa vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu podle ust. § 110 odst. 3 s. ř. s. vyzval žalobce k odstranění vad žaloby usnesením ze dne 5. 5. 2010, č.j. 31 Ca 146/2008 – 77 tak, aby mj. uvedl, čeho se týká, proti komu směřuje; označení rozhodnutí správního orgánu, které napadá a den jeho doručení nebo jiného oznámení žalobci; označení výroků rozhodnutí, které žalobce napadá; označení žalobních bodů, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné; uvedení návrhu výroku rozsudku. Dále jej poučil o procesních důsledcích nevyhovění této výzvy.

Na tuto výzvu reagoval žalobce podáním ze dne 2. 6. 2010, které bylo zdejšímu soudu doručeno 3. 6. 2010, ve kterém uvedl, že žaloba se týká práva vybrat a vymáhat daňový

nedoplatek na dani z přidané hodnoty – daňové penále ve výši 89.738,- Kč a zda toto právo bylo. Toto penále bylo vyměřeno pod č.j. 166238/99/303916/7027 dne 1. 9. 1999. Žaloba směřuje proti Finančnímu úřadu ve Zlíně a proti Finančnímu ředitelství Brno. Žalobce napadá Platební výměr č. 990009121 na částku 89.738,- Kč, č.j. 166238/99/303916/7027 ze dne 1. 9. 1999 a Rozhodnutí o úhradě penále z přeplatku na dani z přidané hodnoty za období březen 1996 ve výši 5.588.350,- Kč. Toto rozhodnutí žalobce nemá k dispozici, údaje o úhradě penále z přeplatku žalobce ručně vypisoval na FÚ Zlín, ale uvedená skutečnost vyplývá z rozhodnutí o reklamaci č.j. 263960/07/303913/6126 ze dne 14. 1. 2008, doručené dne 17. 1. 2008. Dále je to rozhodnutí Finančního ředitelství o zamítnutí odvolání č.j. 10921/08-1500-703692 ze dne 23. 6. 2008. Žalobce napadá výrok, kterým FÚ Zlín vyměřil penále č.j. 166238/99/303916/7027 dne 1. 9. 1999 na dani z přidané hodnoty v období, kdy žalobce měl u správce daně přeplatek ve výši 5.588.350,- Kč a výrok, kterým žalovaný penále uhradil z vykázaného přeplatku (přeplatek byl u FÚ Zlín v období od 26. 5. 1996 do 27. 7. 2007), jak vyplývá z Rozhodnutí o přiznání nároku na úrok č.j. 205664/07/303913/6126 ze dne 25. 9. 2007. Penále bylo vyměřeno v období, kdy měl žalobce u FÚ Zlín přeplatek, tudíž žalovaný nemá právní nárok vymáhat penále. Žalovaný argumentuje oprávněností penále zřízeným zástavním právem s jeho návaznou promlčecí dobou, která činí v případě zástavy 30 let, ale žalobce má za to, že den zániku zástavního práva měl být ke dni vzniku. Tato skutečnost se řeší soudním řízením vedeným pod č.j. 31 Ca 144/2008 a 31 Ca 142/2008 o neoprávněnosti zástavního práva v období přeplatku. Žalobce proto navrhl, aby Krajský soud v Brně vydal rozsudek, ve kterém zruší platební výměr č. 990009121 pod č.j. 166238/99/303916/7027 dne 1. 9. 1999, ve kterém zruší rozhodnutí o úhradě penále z vykázaného přeplatku za březen 1996 ve výši 5.588.350,- Kč na základě Rozhodnutí o zamítnutí reklamace č.j. 263960/07/303913/6126 ze dne 14. 1. 2008 a ve kterém žalovaného zaváže vrátit uhrazené penále ve výši 89.738,- Kč na účet žalobce a k úhradě nákladů soudního řízení.

Podle ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Soudní řízení podle ust. § 65 a násl. s. ř. s., sp. zn. 31 Ca 146/2008, je vedeno proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 6. 2008, č.j. 10921/08-1500-703692. Podáním ze dne 2. 6. 2010 se však žalobce domáhá přezkumu a zrušení jiných rozhodnutí, které nebyly vydány žalovaným, nýbrž Finančním úřadem ve Zlíně (platební výměr č. 990009121, pod č.j. 166238/99/303916/7027; rozhodnutí o přeplatku č.j. 175810/07/303913/6126). V obou případech by navíc byla žaloba opožděná, protože platební výměr byl žalobci oznámen v září 1999, rozhodnutí o přeplatku muselo být žalobci oznámeno nejpozději v srpnu 2007. Podáním ze dne 2. 6. 2010 žalobce neodstranil vady žaloby, protože nyní jeho žaloba ze dne 8. 8. 2008 směřuje proti rozhodnutím, vůči nimž je opožděná.

Žaloba ze dne 8. 8. 2008 týkající se rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 6. 2008, č.j. 10921/08-1500-703692, se nepřípustným způsobem stala nástrojem domáhání se přezkumu úplně jiných rozhodnutí, které byla vydána jiným správním orgánem, vůči nimž by navíc byla opožděná.

Žalobce neodstranil vady žaloby ze dne 8. 8. 2008, protože žalobce nerespektoval výzvu zdejšího soudu. Soud proto rozhodl podle ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. tak, že žalobu odmítl.

O nákladech řízení rozhodl soud v souladu s ust. § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení, které nabývá právní moci dnem doručení, lze podat kasační stížnost do dvou týdnů od jeho doručení, a to k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 a § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V Brně dne 23. 6. 2010

JUDr. Jaroslava Skoumalová, v. r.
předsedkyně senátu